

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24383/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... , ББ из ... , ВВ из ... , ГГ из ... , ДД из ... , ЂЂ из ... , ЕЕ из ... , ЖЖ из ... , ЗЗ из ... , ИИ из ... , ЈЈ из ... , КК из ... , ЛЛ из ... и ЉЉ из ... , чији је заједнички пуномоћник др Марија Јоксовић, адвокат из ... , против туженог ЈКП «Услуга» из Оцака, чији је пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ... , ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1021/24 од 27.09.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1021/24 од 27.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1021/24 од 27.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 3609/21 од 23.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд туженог обавезе да им исплати износе од по 4.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.08.2018. године па до исплате, као и да им накнади трошкове парнице, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, тужиоци АА , ДД , ММ, ВВ и НН су обавезани да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Сомбору је, пресудом Гж 1021/24 од 27.09.2024. године, ставом првим изреке, одбио, као неосноване жалбе тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Сомбору П 3609/21 од 23.05.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен донета је применом одредбе члана 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци („Службени лист“ Општине Оџаци број 16/12 ... 8/16), која је престала да важи 09.12.2020. године изменом те Одлуке. Ревиденти уз ревизију нису приложили другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања суске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбе ради накнаде штете тужиоци су поднели 16.07.2021. године, 19.07.2021. године и 20.07.2021. године, у парницама које су спојене ради заједничког расправљања, у смислу одредбе члана 328. став 1. Закона о парничном поступку, па су они формални супарничари на основу одредбе члана 205. истог Закона. Вредност предмета спора сваког појединог тужиоца је 4.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**